तद्वाक्यं ब्रह्मवाक्यं ॥ ४४ ॥ एवमिति ॥ अत्रषण्मासादर्वाग्जागरणंनेतिनियमः तदधिकापिनिद्रातुभवत्येवेतिवरस्वरूपंबोध्यं ॥ अतएवषण्मासान्स्वपतीतिपूर्वविभीषणोक्त्या वर्षाण्यनेकानीतिकुंभकर्णोक्त्याच नपूर्वोक्तस्यविरोधः ॥४५॥ स्वांसंज्ञां यथाप्राप्तस्वबुद्धिं ॥ गतः प्राप्तः ॥४६॥४७॥ श्लेष्मातकवनं तत्रचुरंपितुस्तंपोवनं ॥४८॥

कुंभकर्णस्तुतद्वाक्यंश्रुत्वावचनमब्रवीत्॥ स्वप्नुंवर्षाण्यनेकानिदेवदेवममेप्सितं ॥ ४४॥ एवमस्त्वितितंचोक्त्वाप्रायाद्ब्रह्मासुरैःसमं॥ देवीसरस्वतीचैवराक्षसंतंजहौपुनः॥ ४५॥ ब्रह्मणासहदेवेषुगतेषुचनभःस्थलं॥ विमुक्तोसौसरस्वत्यास्वांसंज्ञांचततोगतः॥ ४६॥ कुंभकर्णस्तुदुष्टात्माचिंतयामासदुःखितः॥ईदृशंकिमिदंवाक्यंममाद्यवदनाच्च्युतं॥ अहंव्यामोहितोदेवैरितिमन्येतदागतैः॥ ४७॥ एवंलब्धवराःसर्वेभ्रातरोदीप्ततेजसः॥ श्लेष्मातकवनंगत्वातत्रतेन्यवसन्सुखं॥ ४८॥ इत्यार्षेश्रीमद्रामायणे वा० उत्तरकांडेदशमः सर्गः॥ १०॥ ॥ ७॥ ॥ ७॥ सुमालीवरलब्धांस्तुज्ञात्वाचैतान्निशाचरान्॥ उदतिष्ठद्भयंत्यक्त्वासानुगःसरसातलात्॥१॥ मारीचश्चप्रहस्तश्चविरूपाक्षोमहोदरः॥ उदतिष्ठन्सुसंरब्धाःसचिवास्तस्यरक्षसः॥२॥ सुमालीसचिवैःसार्धंवृतोराक्षसपुंगवैः॥ अभिगम्यदशग्रीवंपरिष्वज्येदमब्रवीत्॥ ३॥ दिष्ट्यातेवत्ससंप्राप्तश्चिंतितोयंमनोरथः॥ यस्त्वंत्रिभुवनश्रेष्ठाल्लब्धवान्वरमुत्तमं॥ ४॥ यत्कृतेचवयंलंकांत्यक्त्वायातारसातलं॥ तद्गतंनोमहाबाहोमहद्विष्णुकृतंभयं॥ ५॥ असकृत्तद्भयाद्भग्नापरित्यज्यस्वमालयं विद्रुताःसहिताःसर्वेप्रविष्टास्मरसातलं॥६॥ अस्मदीयाचलंकेयंनगरीराक्षसोषिता॥ निवेशितातवभ्रात्राधनाध्यक्षेणधीमता॥७॥

इतिश्रीरामाभि० वा० उ० दशमःसर्गः ॥ १० ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ अथधनदंमपसार्य रावणस्यलंकाप्रवेशः॥ सुमालीति ॥ १ ॥ तस्यसचिवाः सुमालिनःसचिवाः॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ यत्कृते यद्विष्णुभयनिमित्ततः॥ तद्भयंनोऽस्माकंगतं ॥ ५ ॥ ६ ॥ निवेशिता अधिष्ठिता ॥ ७ ॥